

Titerjaure, sjö, Jokkmokks
sn o. tq, Nb. 1.

Ti^etär-jau^erē

Heter så här enl. N.A. Gruvvisare.
Heter även Kärtajauratj el.
Kiertojauratj.

Titirjaure Gn 12 (a 3)

H. Grundström 1927
M.L. 1967